

Manifest pentru România

Blacks

Revin cu-această nouă analiză
ce o înșir în strofe cu un scop:
de a erupe-n voi o cataliză
s-o facem țării noastre periscop.

Că stăm cu toți în marea fără țarmuri
și navigăm pe valuri de pelin,
în noua Romanie fără domuri
unde și muntii se afundă-n chin.

Tratatele sunt pline de înscrisuri
și frontiere ele-au definit,
Dar nu ne-au dat să stăpânim abisuri,
ci-un colț de rai ne-au dat de stăpânit.

Cu toate cele date pe vecie
l-am apărat în anii de război
ce-au încercat cu tine, Românie,
să te îngroape veșnic în noroi.

Ne-am ridicat cu sulite și coase,
iar mai apoi cu tricolorul-n vânt
Și frontiere-am ridicat din oase
tot apărând al nostru sfânt pământ.

L-am apărat de tainice dorințe
născute-n cancelarii din trecut
ce-au încercat prin bir și suferințe
să ne ucidă dorul absolut.

Un dor suav de țarina străbună
românul l-a avut oricând în el
În niciun timp nu l-a tocmit arvună
pentru un frontispiciu de hotel.

L-am apărat de tot ce ne-nconjoară
de tot ce astăzi e normal și drept
și-a năvălit pe tine, țărișoară,
fiind democrației nou concept.

Unde-a murit a noastră fermitate?
De ce oștirea noastră a cedat?
Cui am vândut a noastră legitimitate?

Cu ce parfum de conturi ne-am sedat?

Suntem stăpâni peste o țară goală
și ne mândrim cu ce citim în cărți.
A' noasre frontiere înconjoară
O Românie ruptă în bucăți.

Nu mai avem nici dreptul de a face
cabane, foișoare și sculpturi.
Cu ce păduri, când lemnul nostru zace
încolonat în trenuri garnituri?

El va pleca spre vestul fără milă
ce valsul l-a suit pe postament
în baza unor legi cu apostilă
dictate de-un străin angajament.

Nu mai avem voință nici în oase
terenuri sunt vândute pe nimic.
Organizăm agape găunoase
și ne pupăm cu-al nostru inamic!

Chiar nu contează că ne vindem țara?
Că, ar cu ar, noi suntem tot mai mici?
Ea în trecut a fost depozitara
unor sudori cedate de bunici.

Ei n-au făcut cu nimeni o pogoadă,
Iar boi de n-au avut s-au înhămat
Ei înșiși la a plugului corvoadă
să are-acest teren înlăcrimat.

Acum, țăranul stă în așteptare
ca nu mai este proprietar defel
pe-al său pământ și vina asta-l doare
mai tare ca cel vid din portofel.

Politicienii ne dau argumente
că dreptul de a vinde-i consimțit
în legi, decrete și regulamente
ce Uniunea ni le-a ațintit.

Dar nu realizează ca a vinde
o palmă din pământul strămoșesc
e-un atentat ce mâine va pretinde
că Romania e pământ turcesc

Cuprins acum de somn și nepăsare

E București-ul cu-al său mândru rol
De a fi orașul ce-n a nopții stare
a pus culoare albul din petrol.

Dar nu avem petrol în noua eră
sau, cel puțin, așa am declarat
când am vândut pe-al banului himeră
rezerva unui sol nevinovat.

Noi stăm acum bolnavi de-a noastră silă
Industria stagnează între chingi
Un "ieri" măreț e astăzi demn de milă
și răvratirea-ți vine s-o atingi.

N-avem petrol și nu avem nici gaze
și nici curent în case nu avem,
Cu-n gest bolnav, absurd, de kamikaze
Noi ne-am vândut biletul spre Etern.

Iar granița am pus-o la ruletă
Într-o rusească horă am intrat
Dar NATO este doar o amuletă
Nu va opri al rușilor lătrat.

Și vom ceda la tot ce ne-nconjoară,
Iar biciul vremii iar va sfârteca
din pielea de țăran ce-odinioară
Era stăpân pe România sa!